

ACC. N:R M. 15989:1-9.

Landskap: *Småland* ..... Upptecknare: *Karl Nilsson, Kalmarik*
Härad: *Kinnwald* ..... Berättare: " " "
Socken: *Kalmarik* ..... Berättarens yrke: *lantbrukare*
Uppteckningsår: *1963* ..... Född år *1897* i *Kalmarik*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skogsskötsel (enskilda skogar) s. 1-9.

LUF 122

8/10-63

Skriv endast på denna sida.

Skogs skötsel i urkilda Skogar.

Det skogsbruk som jag berättar om innehåller omkring 30 ha skog den första skogsodling som företogs var år 1903 eller 1904 då ett skogsområde besådes med frö av tall och gran fröet var antagligen importerat från Ungern för att det kallades för Ungerskt frö skogen blev kortväxt och dålig.

År 1914 planterades ett nytt stycke 4 ha kalavverkat med Svenskt frö tall och gran skogen står kvar ännu. Grönarna heckades med potatisaska denna skog är reslig och bra huvudsakligen Tall. Det var skogsvårdsstyrelsen som kom med förslaget till planteringen. Ägarna voro mot plantering därför att när det blev planterat miste dem betet till djuren många avverkade skog därför att det skulle bli bete

122

Kunna planteras det vid varje avverkning genom att man sätter planter före 1903 var det ej någon plantering. 1910 planterades ett område på 5 ha av Skalbarn pojkarne hackade gropar och flickorna såde frö i groparna samt lade pinnar över groparna till skydd för fröet och plantorna. Två flickor höll ett snöre som på detta snöre var påsatt tyglappar av olika färg och en meter emellan lapparna vid varje lapp hackades en grop utav den pojke som stod framför leppen när alla hackat sina gropar framflyttades snöret en meter och nya gropar hackades.

Avverkningssvanor. Omkring 1920 började man anlita skogsbaktare för utstämpling av skogsparter initiativet kom från skogsvårdsstyrelsen och när de varit hos några stycken skogsägare och det gick bra att sälja de utstämplade

posterna och säljaren visste vad han sålde och köparen vad han köpte så blev det fler och fler som togo efter, Nu för tiden är det knappast någon som säljer utan att skogen är stämplad och uppräknad.

Att spara gammal avverkningsbar skog anses numera som olämpligt för skulle skogen vara mogen och bra kärna numera är det ej några vidare krav på kärnig skog en stor del går då till massa ved. Till husbehovs hugning stämplar skogsägaren själv.

Att avverka skog till avsalu anses ej riktigt om den ej är stämplad och uppräknad.

Ute stämplingen utföres av en skogvaktare samt två män med stämplingsyx höjdmål och klave. Skogvaktaren antecknar de träd som skall stämplas. De två med hjälparna stämplar klavar och sätter upp stängen för höjdmätning.

Samman skog totalavverkades i somliga fall
lämnades några fröträd kvar, Skogar olika
åldrar galrade så att överståndare utslämplades
Några förändringar i detta har ej inträtt
Om skogsägarna själva skötte galringen
utfördes hugningen som föregående men ej
slämpling utan ägaren högg de träd som han
behövde eller de som borde bort.

Skurbehovsveden blev utan avfallet såsom
grenar spånar efter bilningen samt vid
gallring i ungskogen liksom den skog som har
på inägorna där lövläkt till fåren togs och kan
ej jämföras med avverkningen man tog vad
man behövde så är det även nu med den
skilnaden att avfallet får ligga kvar efter en
avverkning det blir för dyrt i arbete att
tillvara taga den skog som lämnas efter en
avverkning och knappast efter en gallring

det blir för dyrt i arbete att tillvarata den skog som numera användes till bränsle av gallingsvirke, Samliga andra att vedbränslet blir för dyrt genom att det är skattebelagt och den skog som användes till bränsle ej har något värde utan istället endast hugga bort det och låta det ligga kvar somliga övergår därför tillolja och elektriskt.

Masaved började ej på allvar huggas förrän på 1930 talet numera avverkas masaved nästan årligen.

Avverkningarna förekommer både årligen och när inkomsterna måste göras större som vid större reparationer av husen eller några andra större utlägg, somliga måste avverka litet skog årligen så att lantbruket går ihop sig somliga så att skatten blir jämnare och ej så stor som om man säljer en större port då

å då. Vintern 1908 och 1909 avverkades en skogs-
park på omkring 4 ha. Där arbetade 4 huggare i 2
vinterar det mesta bilades. Stöckar sågades
av det grövsta verktygen var stöcksåg bälxor
bilor krillina tumstock hållhakar för att
fäst hålla timret när det bilades.

Av skogen blev det timmer stöckar slipers
propis samt av topparna ved.

Memera är det ej några som släpper krätturen i
i skogen det började att upphöra vid 1940 för att nu
helt ha upphört.

Omkring 1930 började skogsvårdsstyrelsen
ordna skogsdagar och föredrag om skogen
skogodling dikning avverkning vid sam-
ma tid började man märka skogvaktarnas
kontroll över skogarna. Skogsvårdsstyrelsen
har ej nådvårt gjort någon tvång mot skogs-
ägarna. Någon har nog fått en varning för

har kuggitt förmycket eller olämplig skog
som bort växa längre någon har fått avverknings
förbud för några år.

Vid 1940 talet anslöt sig många skogsägare till
skogsägareföreningen genom att föreningen
inköpte ved som samtliga voro ålagda att
leverera till staten. Jag tror att den första
som här på orten anslöt sig till Skogsägare-
föreningen var Ryttmästare Flykten
Kavalier Sennanvik Skatelöv föreningen
har ej lämnat någon hjälp vare sig skogsod-
ling eller stämpling. Föreningen har den hållit
in del skogs excursioner och föredrag samt
demonstrerat verktyg och körredskap

Skogen började ej att få något värde förrän på 1880
talet, När en skogsparcell skulle försäljas
gick det så till, att skogsparcellen kringgicks
och träden i gränderna bläckades (stämplades)

de träd som voro inom det området
försåldes sedan. Eller kunde i köpkontrak-
tet följande gränser vara.

Skogsparterns gränsar till vägen som går till
Kahagalyckan i öster följer det Kärret i
norr råkängen mot Baljaryd i väster de
bläckade träden fram till förut nämnda
väg. Säljaren visste ej vad den innehöll
Köparen förutod bättre än säljaren genom
hans vana från föregående averkningar
vid skelskiftet 1900 började skogsägarna
även virkeshandlarna anlita gamla vana
skogsarbetare eller snickare som varit
med om hugning och bilning att gå och
värdera skogsparter.

Det gick så till att man räknade hur mycket
sågstock som det blev samt hur många
10"×10" 8"×8" 5"×5" 4"×4" samt hur långa dessa

Kunde bliva bilade det bilade virket var
måst efterprögate särskilt det som var i
länga längder